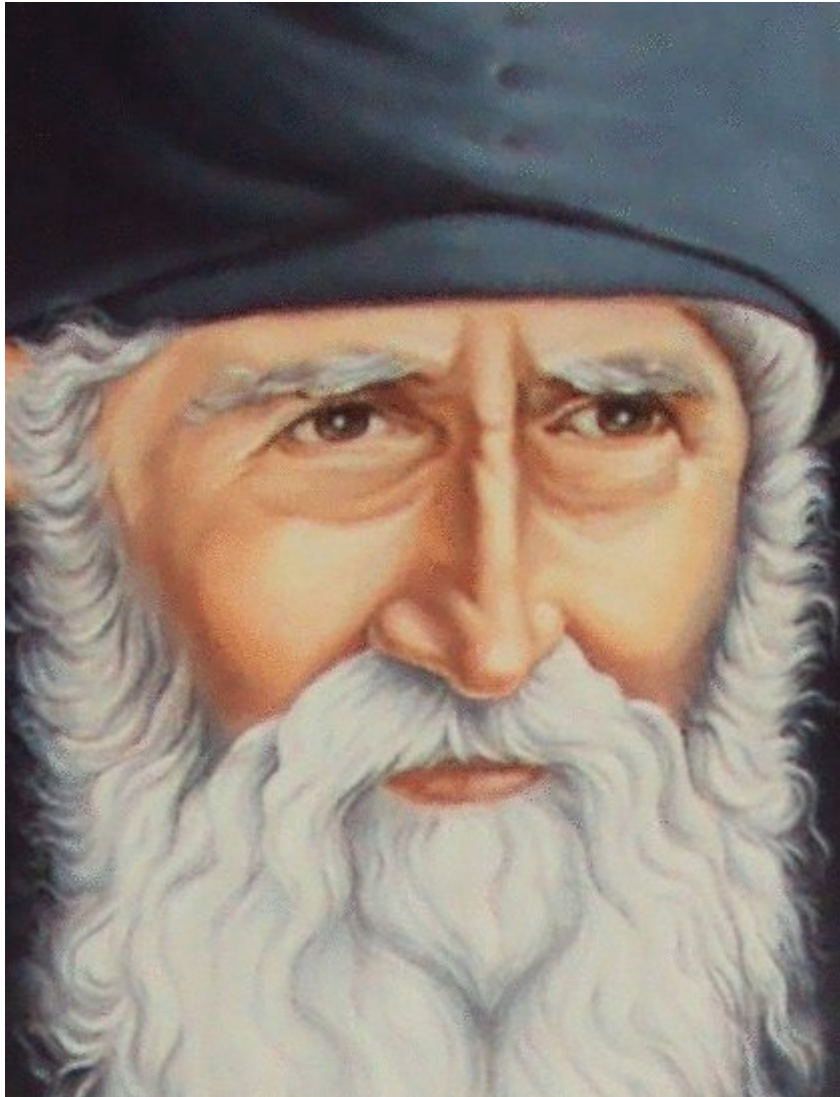
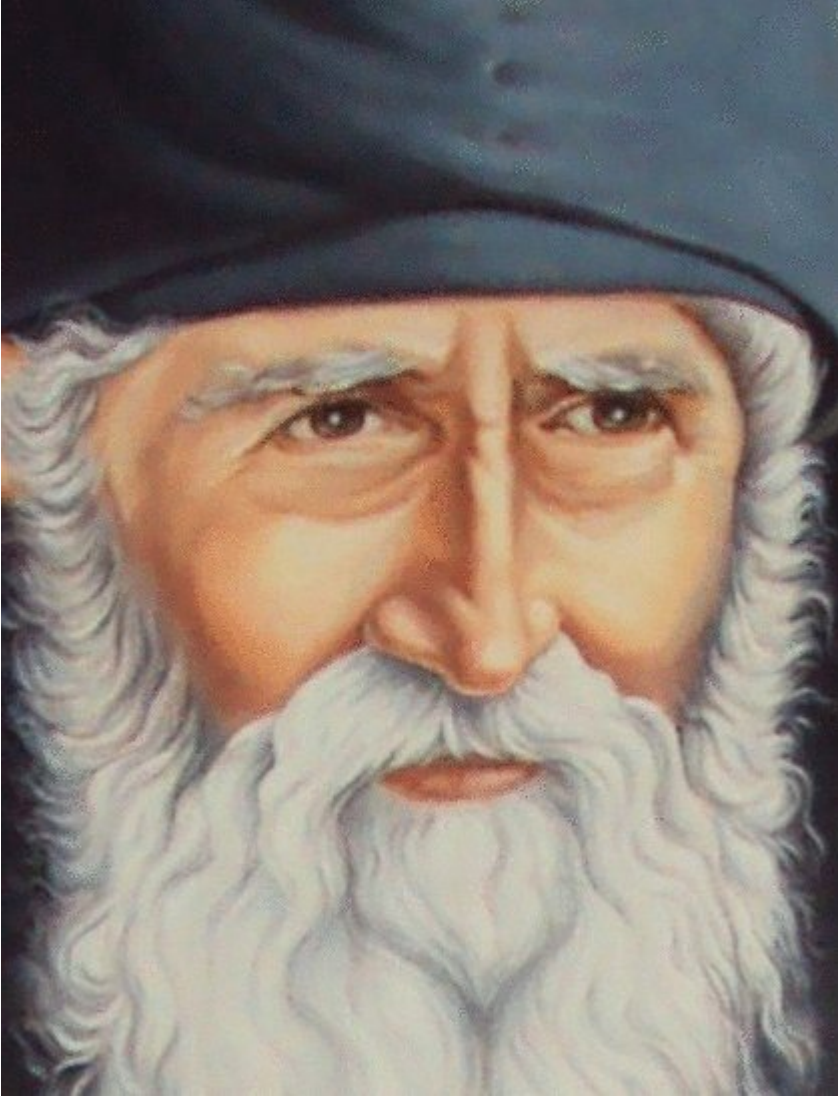

29 Οκτωβρίου 2019

**Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: Ο πνευματικός
πρέπει να είναι αποφασισμένος να πάη ακόμη
και στην κόλαση για την αγάπη των
πνευματικών παιδιών του**

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)

Ο χαριτωμένος πνευματικός αγαπάει και πονάει τήν ψυχή, γιατί γνωρίζει τήν μεγάλη αξία της. Τήν βοηθάει στήν μετάνοια, τήν ξαλαφρώνει μέ τήν εξομολόγηση, τήν ελευθερώνει από τό άγχος και τήν οδηγεί στόν Παράδεισο. Ο πνευματικός ονομάζεται πατήρ, γι' αυτό πρέπει νά προσπαθήση νά είναι αληθινός πατέρας νά νουθετή μέ θεϊκή αγάπη και στοργή. Νά έρχεται στήν θέση του κάθε έξομολογουμένου και νά ζη τόν πόνο του, ώστε ό έξομολογούμενος νά βλέπη στο πρόσωπο του ζωγραφισμένο τόν δικό του πόνο. Αυτό χρειάζεται ιδιαίτερα στήν εποχή μας, πού οί άνθρωποι έχουν ανάγκη από λίγο δροσερό νερό, και όχι από δυνατό ξίδι. Οί περισσότεροι, επειδή δέχονται επιδράσεις δαιμονικές, δύσκολα δέχονται μιά πνευματική συμβουλή ή μιά παρατήρηση. Γι' αυτό και τό μάλωμα πρέπει νά γίνεται μέ αγάπη ή υπόδειξη του σφάλματος μέ λεπτό τρόπο, μέ γέλιο ή μέ ένα αστείο.

Ή αγάπη πληροφορεί, ενώ τά ψυχικά πάθη προδίδουν τόν άνθρωπο. Όταν δέν υπάρχει αγάπη, ή παρατήρηση μπορεί νά γίνεται μέ όμορφο τρόπο, αλλά ό άλλος

κλωτσάει, γιατί αισθάνεται τό ανθρώπινο στοιχείο στήν συμπεριφορά μας. Ένώ, όταν τό μάλωμα γίνεται μέ πόνο καί αγάπη, ό άλλος μπορεί νά στενοχωριέται, αλλά στο βάθος δέν πληγώνεται, γιατί νιώθει τήν αγάπη. Γνωρίζω έναν πνευματικό πού είναι αρκετά παχύς -φυσικά είναι καί ή κράση του, αλλά μπορεί καί στο φαγητό λίγο νά μήν προσεχή -, ξέρετε όμως πόσο πονάει για τόν άλλον, πόσο ενδιαφέρεται για τούς πονεμένους; Αυτός έχει ταπείνωση, γιατί λέει ότι δέν κάνει άσκηση, αλλά παράλληλα έχει πολλή καλωσύνη, καί έτσι πολλοί αναπαύονται περισσότερο σ' αυτόν παρά σέ έναν ασκητικό πνευματικό. Ένας πνευματικός, πού δέν είναι αποφασισμένος νά πάη ακόμη καί στήν κόλαση για τήν αγάπη των πνευματικών παιδιών του, δέν είναι πνευματικός.

Πηγή: <http://gerontes.wordpress.com>